

Bronzen medaille bij Wereldkampioenschappen voorlopig afsluiting

Midden-Brabant 14-01-1987 tafeltennis carrière

Monique van de Bosch stapt over naar rolstoeltennis

Tijdens de wereldkampioenschappen tafeltennis voor gehandicapten, die onlangs in het Australische Brisbane zijn gehouden, heeft Monique van de Bosch beslag gelegd op twee medailles, namelijk brons in de open rolstoelklasse individueel, en zilver in het landenklassement. Ondanks deze prestatie, die voor meniggen een stimulans zouden zijn om door te gaan; gaat het tafeltennisbat van Monique voorlopig in ieder geval voor een jaar in de kast. Zij gaat een belangrijk deel van haar vrije tijd besteden aan lawn-tennis, een voor rolstoelers nog vrij nieuwe tak van sport. Monique bereikte al de halve finales van de Open Amerikaanse kampioenschappen.

Het is nog maar een paar jaar geleden, dat Monique van de Bosch zich ging toeleggen op tafeltennis. Haar eerste successen als rolstoelster boekte zij bij de Nederlandse scholierenkampioenschappen. In 1983 legde zij beslag op de bronzen medaille bij de Nederlandse kampioenschappen voor senioren. Zij was toen net enkele maanden lid van Tafeltennisvereniging Attaque en sindsdien is het steeds beter gegaan, met als hoogtepunt het behalen van de gouden medaille tijdens de Olympische Spelen van 1984. Overigens was er ook nog een bronzen medaille, die zij verdiende in de open klasse.

Stil

Na die Olympische Spelen is het wat stil geworden rondom Monique. Van stilzitten was echter geen sprake, want er gebeurde heel wat en zeker niet alleen op sportgebied. Zij werd lid van de Eindhovenense tafeltennisvereniging L&T, kreeg een baan, mede dankzij het tafeltennis, bij een Zweeds bedrijf, dat in rolstoelen doet. Zij verhuisde naar Ede en al met al stond tafeltennis niet meer op de voorgrond. "Ik heb jarenlang met hart en ziel tafeltennist, eerst in Helmond bij de Gehandicaptenvereniging, bij Attaque hier in Rooi en later bij L&T en Weert. Nationaal is het op een gegeven ogenblik allemaal gesneden koek,

omdat je iedereen kent en ieders sterke en zwakke punten. Internationaal is dat aanvankelijk veel minder, maar dat duurt niet zo lang. Na een paar toernooien, met steeds weer vele bekende gezichten treedt op een gegeven ogenblik een zekere verzadiging op. Bij mij is dat sinds vorig jaar het geval. Toch heb ik nog naar dit WK toegevoerd, al is het allemaal wat minder geweest dan in voorgaande jaren. Als ik eerlijk moet zijn, het is slecht gegaan. Er had meer in gezeten, maar het wel eens over slaan van trainingsuren breekt zich onherroepelijk. Dat is typerend voor de tafeltennisport".

Slecht

Zo slecht was het toch niet, daar in Brisbane. In haar eigen rolstoelklasse werd Monique, zoals achteraf in ieder geval bleek, onnodig uitgeschakeld door een speelster uit Hong Kong. Hoewel het aantal wedstrijdpunten gelijk was, ging de Aziatische toch over naar de volgende ronde, omdat zij van Monique had gewonnen. In de Open klasse ging het aanmerkelijk beter. Als

Olympisch kampioene had zij de eerste ronde vrij. In de tweede ronde echter trof zij een sterke Amerikaanse, geen onbekende overigens, die aan de zegelaar werd gebonden. In de derde ronde trof zij wederom haar rivale uit Hong Kong, die zij nu echter zonder al te veel problemen klopte. In de halve finale ontmoette zij haar teamgenote Jolanda Paardekam, die zij normaal gesproken altijd weet te kloppen. Behalve dit keer: in Brisbane verloor zij voor de eerste keer van haar, en dat betekende uitschakeling.

Team

Bij de teamwedstrijden bereikte Monique samen met Mariel van de Ploeg de finale. Tegen de Verenigde Staten kwam men echter niet verder dan een 3-1 nederlaag. De Nederlandse eer werd hier gered door Monique, die in de voorgaande teamwedstrijden ook al prima gepresteerd had met twee overwinningen tegen Oostenrijk en Zwitserland.

Tennis

Hoewel tafeltennis heel wat betekent voor Monique van de Bosch zoekt zij voorlopig haar heil in een andere sport. Een sport, die zij beoefend voordat een ziekte haar aan de rolstoel kluisterde, namelijk tennis. Rolstoeltennis is nog een vrij nieuwe sport. Vandaar dat er nog niet zo veel deelname is aan georganiseerde wedstrijden. Dat betekent, dat de individuele

Monique v.d. Bosch.

sporter zijn eigen weg moet zoeken. Hetgeen ook gebeurt. Bij Peter Seegers van Tenniscentrum De Bremhorst, vond Monique een willig oor. Tennis staat voorlopig op de eerste plaats: "De techniek van vroeger heb ik voor een belangrijk deel al weer terug. Het rijden met de rolstoel is nu voor mij het grootste struikelblok, maar ik hoop ook dit op korte termijn te beheersen.

In Amerika ging het al niet zo slecht. Ik werd in de halve finale uitgeschakeld door een landgenote. En dat is voorlopig nog een nadeel van rolstoeltennis: het wordt nog op een vrij beperkte schaal beoefend". Of dit zo zal blijven, is onbekend. Als rolstoeltennis meer ingang krijgt, zal

Monique van de Bosch ongetwijfeld een van de eerste toppers in promotors worden.